

ekstraordinært vanskelige Tid for Forretningenslivet i Modsætning til alle andre havde glimrende Kaar; de fik en uhyre Lettelse. Jeg vil bede den højtærede Minister om at fremskaffe en Statistik over, hvad hans forskellige Ændringer i Indkomst- og Formueskatteloven har medført rent finansielt, for at vi kan se dette. Overfor den Bevægelse i Indkomstkatten, som her har været til Stede, forekommer det mig aldeles nødvendigt, at Formueskatten retableres her til dens oprindelige Ordning. At der kan mulig være Grund til andre Ændringer i Formueskatten, tilsigtende, at den levende Kapital ikke bliver saa stærkt beskaaret og stillet under Forhold, som den døde Kapital langt bedre kunde taale, er et andet Spørgsmaal. Men det Forhold, jeg her har peget paa med Hensyn til Formueskattens Retablering, er det særdeles nødvendigt at tage op.

Den højtærede Finansminister har gjort gældende, at der er indtruffet Lettelse i Beskatningen i de sidste Aar. Den højtærede Minister har gjort dette vedtalmæssigt at vise: saa meget hvilede der pr. Hoved i det Aar, saa meget hviler der pr. Hoved i dette Aar. Jeg vil gerne spørge Venstre, hvornaar de er begyndt at bygge paa Kopskattens Princip; thi det er Kopskatberegninger, Ministeren anførte som Bevis for, at hans Skattepolitik havde indeholdt en Lettelse pr. Hoved: Voksen, Barn, Olding, alle; pr. Hoved er Skatten nu mindre. Det, der har Interesse, er, hvorledes Skatten er i Forhold til den Indtægt, den vedkommende har. Det er det eneste, som kan give virkelig Besked om Lettelser. Det er muligt, at der her i Landet er Klasser — om een Klasse, den meget rige, ved vi det —, som har faaet Lettelser. Det er muligt, at ogsaa andre har faaet Lettelser, men man erfarer intet som helst om, hvor denne Lettelse findes paa Grundlag af den Kopskatberegning, som den højtærede Minister præsterede her i Tinget forleden Dag.

Det er utvivlsomt vanskeligt at komme igennem med de Indtægter, som den højtærede Finansminister har beregnet til den almindelige Husholdning. Paa det forelagte Budget for det kommende Aar er der kun to Poster, hvor der er Mulighed for paa alvorlig Maade at tilvejebringe Nedgang, kun to Poster. Der kan foretages Lettelse paa Militærudgifterne og Lettelse af Rentebyrden. Hvis man kombinerer de to Ting og siger: vi vil i nogle Aar anvende en Nedsættelse af Militærudgifterne til dermed at tilbagebetale den

udenlandske Statsgæld, virker det dobbelt. Saa bringer Militærudgifternes Nedsættelse samtidig en fremadskridende Lettelse i Rentebyrden, og i Løbet af ikke mange Aar vil der komme en Lettelse i hele det danske Statssamfunds Finansstilling paa dette Punkt, saaledes at de tilsvarende Beløb derefter vil kunne være til Raadighed for andre Formaal. Overfor de Planer, som er fremsat vedrørende Statsgælden, og som jo alle er gaaet ud paa Forøgelse af det samlede Skattebeløb, vil, mener jeg, det danske Samfund langt bedre staa sig ved at faa Statsgælden betalt tilbage ved en Opgivelse af en i Sandhed overflødig Udgift. Men paa dette Punkt er det jo klart, at der intet som helst er at opnaa hos den nuværende Regering, som har gennemført Loven om Militærordningen, endogsaa saaledes, at de ikke paa nogen Maade har villet forelægge den for Befolkningen. En Ændring paa dette Punkt kan kun tilvejebringes ved en Ændring i den politiske Stilling paa Rigsdagen. Alt, hvad der kan være Tale om af Nedsættelser paa Finansloven, bliver kun ringe i Forhold til, hvad der kan ske paa disse to Omraader, jeg her har nævnt. Med Hensyn til dette Forhold skal jeg blot nævne een Ting. I 1919—20 var de løbende Udgifter 532 Mill. Kr. Deraf var overordentlige Udgifter af forskellig Art i Anledning af Krigen 212 Mill. Kr., saaledes at de almindelige Statshusholdningsudgifter, derunder de almindelige Udgifter til Militærvæsen og de almindelige sociale Udgifter beløb sig til 320 Mill. Kr. Paa det nu aflagte Statsregnskab, Regnskabet for 1922—23, er de løbende Udgifter 423 Mill. Kr. Deraf er de til de før nævnte svarende overordentlige Udgifter kun ca. 23 Mill. Kr. Til almindelige Statshusholdningsformaal er der altsaa medgaaet 400 Mill. Kr. For 1924—25 er der, uden at der findes nogle overordentlige Udgifter af denne Art, budgetteret 358 Mill. Kr., og Beløbet er for ringe. Man naar altsaa op til saadant noget som, at medens de almindelige Statshusholdningsformaal i 1919—20 kostede 320 Mill. Kr., koster de nu mellem 370 og 400 Mill. Kr. Enhver, som ser dette Budget, vil kunne se, at det er umuligt at reducere det meget yderligere. Alt, hvad der kan gøres for ved Simplifikation af Administrationen gennem den Kommission, som for Øjeblikket arbejder, og ved fortsat Sparekommissionsvirksomhed at indvinde Besparelser, maa selvfølgelig gøres, men det vil blive sørgeligt ringe overfor den Opgave, som forestaar: